

Synoda v litoměřické diecézi

„Synoda“ slovo se skládá se z řecké předpony *σύν*, tedy „s“ nebo „spolu“, a z podstatného jména *ὁδός*, tedy „cesta“. Vyjadřuje společně prožívané putování Božího lidu. To odkazuje na Pána Ježíše, který se představuje jako „cesta, pravda a život“ (J 14,6) a nás na tuto cestu učednictví stále znovu zve. Od prvních staletí se slovem „synoda“ označují církevní shromáždění svolaná na různých úrovních.

„Cesta synodality je cestou, kterou Bůh očekává od církve třetího tisíciletí.“ (Papež František)

Závěrečné setkání farních synodálních skupinek litoměřické diecéze

V sobotu 21. května 2022 od 10 hodin se v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích konalo závěrečné setkání farních skupinek synodálního procesu v litoměřické diecézi. Mši svatě předsedal litoměřický biskup Mons. Jan Baxant, koncebroval generální vikář Mons. Martin Davídek, J.M. can. Jiří Hladík, R.D. Radek Vašínek a P. Michael Martinek, SDB. Jáhenskou službu u oltáře vykonával Mgr. Ing. Michael Koudelka. Po mši svatě v katedrále proběhla reflexe synodálního procesu v litoměřické diecézi a setkání bylo zakončeno společným obědem v Biskupském pivovaru v Litoměřicích.

Promluva diecézního biskupa Mons. Jana Baxanta při mši sv. v katedrále sv. Štěpána

(Mše svatá: 1. čtení: Sk 16,1-10, Evangelium: Jan 15,18-21)

Milí Ježíšovi přátelé, sestry a bratři, musím se Vám všem přiznat k tomu, že bych nikdy neočekával to, že by se v naší katedrále sešlo synodální shromáždění v tak pestrém složení, jak je to zřejmé na první pohled. Určitý čas jste věnovali bezesporu něčemu nesmírně důležitému. Scházeli jste se „po domech, naslouchali jste jeden druhému, společně jste se modlili, v tichosti jste toužili vnímat vanutí Ducha svatého“, jako tomu bývalo v prvních křesťanských letech na počátku života Kristovy církve. O svých setkáních jste sepsali zprávy a diecézní koordinátor P. Radek Vašínek se svými spolupracovníky pak všechny Vaše podněty shromáždil v jednu desetistránkovou syntézu, syntézu diecézní. Chci Vám všem upřímně poděkovat. Jsem Vám vděčný za pozitivní přístupy k věci, dokazující, že Vám není lhostejné Ježíšovo evangelium a křesťanský život ve své bohatosti. Jak šťastní bychom byli, kdyby se evangelní zvěst šířila dál do všech míst naší diecéze, kde žijí lidé, kdyby náš křesťanský život se stal příkladem a naše osobní následování Krista podnítilo i mnoho dalších našich bližních, sester a bratří, obyvatel diecézního terénu. Oběť, a tedy pracně sestavená diecézní zpráva obsahuje mnoho užitečných my-

šlenek, podnětů, názorů a postřehů. Pochopitelně je v ní i místo pro taková sdělení, která „neladí“ našemu uchu a mohli bychom se jimi cítit rozladění. Nicméně s velkorysostí je nutné přijmout celé toto dílo jako zrcadlo, které jsme si nastavili, abychom lépe viděli naše nedostatky, ale abychom se i uměli zaradovat z toho, že dílo Boží se u nás, v našich skromných podmínkách neztratilo. Máme být na co hrdí. Máme mnoho důvodů k projevům vděčnosti Bohu i lidem za mnohá dobrodíní. Najdeme jistě i potřebnou odvahu pro napravení toho, co chybí, čím i některá srdce našich bližních trpí, abychom dostali důvěry, kterou do každého z nás Bůh klade.

Zadíváme se na biblická čtení dnešního dne, a to hned na lekci ze Skutků apoštolů. Mluví se tam o učedníku Timotejovi, pozdějším spolupracovníku svatého Pavla. Zmiňuje se jeho matka, že totiž původně, jako mnozí první křesťané, byla židovka a že jeho otec byl pohan. Domnívám se, že tento popis evangelizátora a katechisty Timoteje, nám není vůbec cizí. Křesťané se i dnes stávají křesťany tak, že přicházejí z různých založených rodin, mnohdy i rodin rozpadlých, ale všeobecně mají dobrou pověst tak, jako ji měl Timotej, prostě jsou to lidé, děti současné doby, avšak mají dobrou vůli, a i jistou důvěryhodnost. V uvedeném čtení se zmiňuje i ta skutečnost, že se církevní obce utvzovaly ve víře, a že jejich počet každý den velmi rostl. Nicméně se dozvídáme i to, že Duch svatý někdy někde brání kázá-

ní Božího slova. Možná i proto, že vždy před jakýmkoliv kázáním, před každým počinem pro Boží věci, se máme nejprve nechávat ovlivňovat především my právě Božím duchem, ne svými lidskými nápady, byť by byly krásné a povznášející. Věci Boží se řídí podle Boží režie, nikoliv podle režie naší. Čím nás ještě může dnešní první biblická lekce zaujmout je snad i to, že sv. Pavel měl v noci vidění. Samozřejmě se nejednalo o jakési noční blouznění vizionáře, ale prosté vidění či vhléd do věcí. Pro každého evangelizátora je velmi důležité vidět, umět prohlednout, nahlížet a vnímat i to, co je pod povrchem. Ovšem takovou schopnost prohlednutí dostává člověk od Boha. Sv. Pavel na základě onoho nočního vhléd do věcí usoudil, že Bůh jeho, avšak i nás volá, abychom v daném pevně stanoveném prostředí hlásali radostnou zvěst.

Janův evangelní úryvek potvrzuje, že je nutné při následování Krista počítat s pronásledováními, a co je ještě mnohem těžší: počítat i s nenávisť těch, ke kterým jsme posláni, ač k nim přistupujeme, a kéž by tomu tak bylo, jako k těm, kterým zprostředkováváme dar nejdražší – poselství o naší spáse. Je tomu opravdu tak, jak jasně říká sám Ježíš, že „když pronásledovali mne, budou pronásledovat i vás“, a „jestliže vás svět nenávidí, uvažte, že mne nenáviděl dříve než vás.“ Z toho vyrůstá hluboké a radostné uklidnění, že jsme s Kristem na tom podobně.

Všem, kteří se podíleli na průběhu procesu a vzniku Syntézy, děkujeme.

Závěrečné setkání farních synodálních skupinek v Litoměřicích

Národní synodální setkání: V synodálním procesu budeme pokračovat

Na Velehradě se 6. července 2022 za účasti českých a moravských biskupů, členů národního synodálního týmu, diecézních koordinátorů, zástupců z diecézí a exarchátů a dalších významných hostů uskutečnilo Národní synodální setkání, kterým vyvrcholila národní fáze synodálního procesu Synody o synodalitě: Společenství, spoluúčast, poslání.

V první části programu k účastníkům promluvil mimo jiné místopředsdkyně Ekumenické rady církví Ivana Procházková; arcibiskup pražský a předseda ČBK Jan Graubner a kardinál Michael Czerny SJ, prefekt Dikasteria pro službu integrálnímu lidskému rozvoji. Ve své promluvě mimo jiné uvedl: „Synoda, kterou slavíme, nás volá, abychom se stali církví, jež se staví na nohy, jež není uzavřená sama do sebe, a která dokáže hledět dál. Církví, která dokáže vycházet ze svých vlastních vězení v ústřety světu, která má odvahu otevřít dveře. Církví, ve které se

bude pěstovat umění naslouchat, vést dialog, účastnit se, a to vše pod jedinou autoritou Ducha Svatého.“

Účastníci setkání byli následně rozděleni do tří panelových diskuzí, ve kterých debatovali o třech hlavních podtitulech synodálního procesu: společenství, spoluúčast a poslání. V odpoledním bloku byly závěry těchto panelů prezentovány a v následné diskusi mohl každý z účastníků vyjádřit své připomínky, postřehy či přání v souvislosti se synodálním procesem nebo závěrečným dokumentem. Několikrát zaznělo, že celý proces byl velmi cennou zkušeností a rozhodně by neměl skončit vydáním závěrečného dokumentu, ale měl by pokračovat v církvi i nadále. Důležité pojmy, které účastníci definovali jako klíčové a zavazující, byly naslouchání, dialog, otevřenost a přijetí všech.

Navržený text národní syntézy vznikl v průběhu června pod vedením národního synodálního týmu. Po připomínkách, které vzešly z velehradského setkání, bude ještě upraven a následně publikován.

Díky jednotlivým diecézním koordinátorům mohly být zapracovány výsledky od cca 15 tisíc osob, které se v průběhu diecézní fáze od listopadu 2021 do února 2022 do synodálního procesu zapojily.

Závěrečný text je strukturován do tří částí (společenství, spoluúčast, poslání). Obsahuje mnoho pozitivních ale i kritických myšlenek, které hledají odpovědi na otázku: Jak prožívat církev opravdu synodálním způsobem, tedy jako společný závazek a spoluzodpovědnost? Hovoří se o komunikaci v církvi, v jednotlivých farnostech, komunikaci biskupa vůči farnostem ale i mezi křesťanskými církvemi navzájem a s občanskou společností.

Syntéza shrnuje samozřejmě také základní poslání církve, což je předávání radosti z Evangelia všem lidem celého světa, poselství naděje a Boží lásky, k čemuž je dle výpovědí účastníků potřeba přizpůsobit prezentaci ze strany církve. V opačném případě hrozí, že se její vlastní terminologie stane nesrozumitelnou, a proto možná bez hlubšího odůvodnění odmítnou.

Celodenní setkání zakončila společná bohoslužba ve velehradské bazilice. Hlavním celebrantem byl pražský arcibiskup a předseda ČBK Jan Graubner, kázal brněnský biskup Pavel Konzbul.

(Výňatek z tiskové zprávy z webu cirkv.cz)
Foto: Dominik Faustus

SCHRÖDINGERŮV INSTITUT

POMÁHÁ

Z heren a kluboven pro děti vytvořili byty pro Ukrajince

Během pouhých dvou dnů přestavěl Schrödingerův institut své klubovny v Jiříkově a ve Velkém Šenově na byty pro ukrajinské uprchlíky.

„Do pomoci ukrajinským uprchlíkům jsme se zapojili již v prvních hodinách po vypuknutí války na Ukrajině, vysvětluje Gabriela Doušová, ředitelka střediska volného času pro děti ze Šluknovského výběžku. „Vystěhovali jsme se z našich kluboven, které jsme mohli postrádat, a ve spolupráci s jiříkovskou a šenovskou radnicí jsme je přeměnili na byty. Musely se zprovoznit sprchy, kotel na teplou vodu, udělat nutné opravy, aby se zde noví obyvatelé cítili dobře a komfortně. Vybavení bytů jsme zvládli díky masivní pomoci obyvatel Šluknovského výběžku, podnikatelů a drobných dárců, kteří byli neuvěřitelně štedří a ve své laskavosti velkorysí,“ dodává Doušová.

„První uprchlíci k nám přijeli již 26. února v jednu hodinu v noci a pohled na ně mi rval srdce,“ vzpomíná ředitelka institutu. Maminka vyčerpaná k smrti a její čtrnáctiletá dcera v těžkém šoku. Jak jsme se později dozvěděli, byly při bombardování Charkova zavaleny ve sklepě domu. Po několika hodinách, kdy se jim podařilo dostat ze závalu, ocitly se uprostřed požáru. Dodnes si nepamatují, jak se odsud dostaly.“

Dívka se ani nezajímala, kam ji přivezli. Stála v noci na ulici v cizí zemi a jen netečně zírala na špičky svých bot. V rukou držela ptačí klec, do níž byla namačkána vyděšená kočka. Byla apatická a téměř týden nekomunikovala s nikým kromě matky. „Sehnali jsme jí ukrajinského psychologa, tablet, aby se mohla učit a komunikovat se spolužáky, kteří zůstali na Ukrajině, sehnali jsme jim oblečení. Ale co doopravdy potřebovala byl klid a objetí. Pořád měla tendenci se schovat v něčí náručí,“ vzpomíná Gabriela Doušová a dodává: „Naštěstí se jich později ujala kamarádka, která zde žije dlouhodobě, a u které se po měsíci trochu vzpamatovaly.“

V současnosti Schrödingerův institut ubytovává ve svých zařízeních jednadřacet Ukrajinců, z toho deset dětí ve věku od dvou do osmi let. „Nyní každým dnem očekáváme ještě přírůstek, narození miminka. Bude to chlapeček a všichni v institutu, i dárci, kteří se slo-

žili na vybavení a vybavičku pro něj i pro maminku, se už nemohou dočkat.“

Ubytování uprchlíků to však nekončí. „I nadále se o ně musíme starat. Ne-
seme za ně zodpovědnost,“ vysvětluje Doušová. Institut jim pomáhá zorientovat se v regionu Šluknovského výběžku a jeho okolí, na úřadech, v českém právním prostředí, shání pro ukrajinské ženy humanitární i potravinovou pomoc, doprovází je k lékařům, shání jim práci, ale také dohlíží na to, aby nepadli do rukou podvodníkům nebo obchodníkům s prostitutkami, poskytuje jim duchovní i obyčejnou lidskou podporu. „Kromě toho jsme zorganizovali pro jejich děti zahradní párty na zahradě kláštera v Jiříkově s celou řadou soutěží a her, koncert v tančírně Balahala, snažíme se jim být nablízku, kdykoliv nás potřebují, ale zároveň se snažíme neobtěžovat je naší péčí, respektovat jejich soukromí, zvyky a odlišnosti. Mohou nás kdykoliv kontaktovat s čímkoliv, což dělají opravdu často a my se jim snažíme vždy pomoci, jak jen to jde a na co stačíme,“ uzavírá Gabriela Doušová.

Schrödingerův institut se zapojil do pomoci Ukrajincům po celém Šluknovském výběžku

Výjimečnosti Šluknovského výběžku, ale také jeho slabou i silnou stránkou zároveň, je jeho odlehlost od zbytku České republiky. Výběžani si již zvykli, že co si nezařídí sami, nemají. A také, že si téměř ve všem musí pomoci sami. To platí i pro vlnu ukrajinských uprchlíků, která tento malý region koncem února zasáhla. K padesáti tisícům starousedlíků přibyla během několika dní téměř tisícovka Ukrajinců a bylo nutné tuto situaci bez odkladu řešit.

Ve výběžku vznikla díky místnímu evangelickému faráři Richardu Vlasákovi a manželům Lampovým občanská iniciativa Výběžek pro Ukrajinu, do jejíž činnosti se během několika málo hodin okamžitě zapojilo několik desítek dobrovolníků.

Do užšího vedení iniciativy se kromě zakladatelů zapojila i ředitelka Schrödingerova institutu Gabriela Doušová a ředitelka Charity Rumburk Martina Škodová.

Tento tým koordinuje spolupráci dobrovolníků v celém regionu tak, aby péče o uprchlíky byla účelná, systematická a důsledná.

„Zatímco kolegové se soustředí například na ubytování Ukrajinců, materiální a potravinovou pomoc, jejich bezpečnost a komunikaci s úřady, Schrödingerův institut si vzal na starost péči o děti zejména v oblasti školství, spolupráci se školami ve výběžku, výuku češtiny a nabídku volnočasových a zájmových aktivit,“ vysvětluje ředitelka institutu Doušová.

„V našem středisku v Rumburku se každý všední den od osmi do dvanácti hodin uskutečňuje výuka češtiny pro téměř třicet ukrajinských dětí ve věku od šesti do sedmnácti let, v odpoledních hodinách pak ve spolupráci s městem Rumburk probíhají kurzy češtiny pro dospělé,“ uvádí Doušová a dodává, že institut nezapomíná ani na předškoláky. „V předškolním klubu Koťátko jsme navýšili kapacity a přijali jsme dalších téměř pětadvacet dětí z Ukrajiny ve věku od dvou do šesti let. A abychom to všechno zvládli, protože práce s nimi je náročná, zaměstnali jsme na částečný úvazek dvě ukrajinské učitelky z prvního stupně základních škol. „A spolupráce s nimi je výborná,“ pochvaluje si ředitelka institutu. Tím ale pomoc uprchlíkům nekončí. Schrödingerův institut dal pro tento účel k dispozici i svou tančírnu Balahala se studentským klubem. „V naší tančírně Balahala jsme otevřeli kontaktní centrum pro Ukrajince, kde organizujeme humanitární sbírky pro konkrétní rodiny či osoby, ale také místo, kam si Ukrajinci mohou přijít pro potřebné informace, například kde najdou potřebné úřady, ve kterých školách mají registrovat své děti, kde jsou kurzy češtiny pro ukrajinské děti i dospělé, jaké volnočasové aktivity jim region nabízí, kde mají hledat lékaře a další a další informace,“ vysvětluje vedoucí tančírny Anna Pelcová a dodává: „Zároveň si zde mohou dát kávu i zákusky, a to i zdarma, protože čeští hosté zde často zaplatí kávu nejen za sebe, ale i za někoho potřebného, ať již je to Čech nebo Ukrajinec.“

Každou středu se zde koná večer pro Ukrajinu, kde se Ukrajinci scházejí v hojném počtu, setkávají se zde se zástupci státní správy, ale i dobrovolnických či charitativních organizací, domlouvají si potřebné záležitosti, získávají potřebné informace, ale také navazují nové vztahy, hledají známé, pomáhají si,“ vysvětluje Pelcová. Schrödingerův institut se do pomoci Ukrajincům zapojil i prostřednictvím dalších dobrovolnických organizací kromě Výběžku pro Ukrajinu. „Jsme i členy Krizového štábu ORP Rumburk a Krajského krizového štábu Ústeckého kraje, ale také Panelu humani-

tárních organizací Ústeckého kraje,“ vysvětluje ředitelka institutu. Díky možnosti spolupracovat se všemi těmito organizacemi může institut lépe koordinovat nejen práci dobrovolníků ve výběžku, ale i lépe soustředit konkrétní pomoc na potřebné lidi. „A to nejenom teď, ale i do příštích dnů a zřejmě i měsíců, kdy zde s těmito lidmi budeme žít a budeme se muset o ně a o jejich děti postarat a pomáhat jim. A bez dobrých přátel a zapálených dobrovolníků by to šlo jen těžko,“ dodává.

Schrödingerův institut rozjel péči o ukrajinské děti naplno

Stačilo jen několik málo dní a o práci pedagogů Schrödingerova institutu je ve Šluknovském výběžku zvýšený zájem. Příčinou je příliv uprchlíků z Ukrajiny a jejich dětí. V regionu je jich nyní téměř tisícovka.

Jen několik hodin poté, co se do Šluknovského výběžku přestěhovali první Ukrajinci se svými dětmi, zareagoval Schrödingerův institut na situaci a nabídl ukrajinským dětem své zázemí.

„Okamžitě jsme vytvořili adaptační skupiny pro předškolní děti v Rumburku a v Jiříkově. Zde jich máme již okolo třiceti. Dále máme adaptační skupiny pro školní děti v Rumburku a v Dolní Poustevně, připravujeme i Jiříkov. Zajišťujeme výuku školních dětí v českém jazyce v Rumburku, dále ve spolupráci s městem Rumburk i výuku dospělých. Ve Velkém Šenově připravujeme učebnu pro online výuku ukrajinských dětí dle jejich učebních osnov. Všem dětem z Ukrajiny jsou otevřeny všechny naše zájmové kroužky a volnočasové aktivity, řada ukrajinských dětí se již těchto aktivit zúčastňuje. Největší zájem je samozřejmě o sport, zejména basketbal, ale také o capoeiru a tanec,“ vysvětluje ředitelka Schrödingerova institutu Gabriela Doušová a dodává: „Zahájili jsme i spolupráci se základními školami ve výběžku v péči o ukrajinské žáky, a předpokládáme, že v rámci našeho projektu Kočičí akademie, která se věnuje přípravě dětí na školní vyučování a pomoc s domácí přípravou, se tato spolupráce rozšíří až do nového školního roku.“ Na léto institut připravuje pro děti příměstské tábory po celé dva měsíce, a to i pro děti školní i předškolní, s celou řadou výletů a exkurzí. Tyto tábory budou stejné, jako pro děti české, jenom budou rozšířeny o dvouhodinové bloky s výukou českého jazyka, a to každý den.

Gabriela Doušová

(Jiříkov, 21. dubna 2022)

Předávání maturitních vysvědčení v roce 2022 v Bohosudově

Ve čtvrtek 2. června 2022 v bohosudovské bazilice Panny Marie Bolestné předal generální vikář Mons. Martin Davídek za účasti vedení školy a představitelů města studentům Biskupského gymnázia v Bohosudově maturitní vysvědčení.

Ať mladí lidé, kteří složili tuto „zkoušku dospělosti“ dobře obstojí i ve zkoušce celého života a dosáhnou Božího království.

Foto: archiv Biskupského gymnázia Bohosudov

Domácí hospic sv. Terezie v Chomutově oslavil první narozeniny

Ve čtvrtek 12. května 2022 od 17 hodin se v chomutovské galerii LURAGO uskutečnila oslava prvního roku fungování

služeb Domácího hospice sv. Terezie. Kromě paní ředitelky Mgr. Petry Stanislavy Meinschmidtové, jejího týmu odborníků a dobrovolníků se slavnostního večera zúčastnili také přední představitelé litoměřické diecéze, biskup Mons. Jan Baxant, generální vikář Mons. Martin Davídek, dále správce chomutovské farnosti R.D. Alois Heger a okrskový vikář R.D. Marcin Saj.

Patronko chomutovského hospice sv. Terezie z Lisieux, ochraňuj a přimlouvěj se u Pána za úspěch této dobročinné organizace.

Foto: Dominik Faustus

Setkání katechetů v Litoměřicích

V sobotu 14. května 2022 se od 10 hodin konalo v Diecézním domě kardinála Trochty v Litoměřicích setkání katechetů. Setkání začalo mší svatou, které předsedal generální vikář Mons. Martin Davídek. Jáhenskou službu u oltáře vykonával Mgr. Jan Hedvík. Po mši svaté si přítomní katecheté sdělovali své poznatky z vyučování náboženství v období pandemie a diskutovali perspektivy, které se nyní otevírají. Přestože se sešlo jen několik katechetů, setkání bylo hodnoceno velmi dobře, protože mělo pracovní ráz.

Příští setkání by se mělo konat na začátku školního roku 2022/2023 v budově Schrödingerova institutu v Jiříkově, který se nachází ve Šluknovském výběžku.

Foto: Dominik Faustus

Před 130 lety, 1. července 1892, se ve Svojší u Kašperských Hor narodil **Benedikt Sagner**, který jako kaplan působil na řadě míst naší diecéze (Příchovice, Chabařovice, Duchcov, Ledvice a Postoloprty) a od roku 1926 spravoval farnost Nečermice u Žatce. Za své protinacistické postoje byl v roce 1942 zatčen a následně vězněn v trestnici v Diez an der Lahn v Porýní, kde 14. ledna 1945 zemřel.

Dne 3. července 1932, tedy před 90 lety, byl v italském Turíně vysvěcen na kněze budoucí litoměřický biskup a kardinál **Štěpán Trochta**.

28. července 1907, tedy před 115 lety, se v Zákupce narodil **Hermann Schmid**. Tento nevěstní kněz, jenž směl přes svůj německý původ zůstat po roce 1945 v naší diecézi, spojený dlouhá léta s farou v Čechelcích u Mělníka, byl krom jiného také z odpovědníkem alumnů litoměřického „generálního“ semináře.

Před 110 lety, 23. srpna 1912, zemřel v Turnově dlouholetý farář v Loukově u Mnichova Hradiště, okrskový vikář, čestný kanovník litoměřické kapituly a autor četných náboženských publikací **Josef Němeček**, na jehož úspěšné pastorační působení dodnes v Loukově upomíná mohutný litinový kříž.

Dne 15. srpna 1882, tedy před 140 lety, byl do úřadu litoměřického biskupa uveden (intronizován) **Emanuel Jan Křtitel Schöbel**. Datum své intronizace si nevolil náhodně, neboť byl horlivým činitelem Panny Marie, jak dokládá i mariánský monogram v jeho biskupském znaku. V době bujících národnostních sporů se biskupu Schöbelovi podařilo udržet si jakousi nezávislost, resp. nadstrannost a přes svůj německý původ založil např. pro české studenty konvikt při piaristickém gymnáziu v Mladé Boleslavi, který měl být jakýmsi předstupněm kněžského semináře. Velký rozvoj za jeho episkopátu zaznamenalo i bohosudovské gymnázium a rovněž se přičinil o skutečně hromadné usazení četných ženských řeholních komunit v řadě měst diecéze, kde působili především ve zdravotní a sociální oblasti.

Kapitulního vikáře a dlouholetého mladoboleslavského duchovního správce **Josefa Hendricha**, narozeného před 100 lety, konkrétně 21. srpna 1922 v Rochově u Doksan, si ještě řada diecézánů pamatuje. Po úmrtí kardinála Štěpána Trochty jej 10. dubna 1974 litoměřická katedrální kapitula, již byl Hendrich také členem, zvolila tzv. kapitulním vikářem, tedy dočasným správcem diecéze do doby ustanovení nového biskupa. Zřejmě nikdo netušil, že tato dočasnost bude trvat 15 let. Hodnocení jeho působení v čele litoměřické diecéze není lehké, neboť na jedné straně byl oblíbený u mnoha kněží a vážil si ho i tehdy v Trmčicích nuceně působící královhradecký biskup Karel Otčenášek, na druhé straně však nelze smlčet jeho aktivní působení v prorežimní kněžské organizaci Pacem in terris či statusu agenta Státní bezpečnosti. Po ustanovení nového biskupa Josefa Koukla v srpnu 1989 se Josef Hendrich stáhl do ústraní a zemřel 9. července 1994.

V letních měsících si připomínáme nebo ještě připomeneme řadu výročí spojených s výstavbou či vysvěcením většího množství kostelů v naší diecézi – 3. července 1717 (tedy před 305 lety) byl položen základní kámen barokní novostavby kostela sv. Kateřiny ve Stráži nad Nisou, 26. července 1682 (tedy před 340 lety) byla vysvěcena kaple sv. Jana Křtitele v Janově nad Nisou, která byla přímým předchůdcem tamního současného kostela. 27. července 1907 (tedy před 115 lety) konsekroval pražský pomocný biskup Wenzel Frind kostel Matky Boží U Obrázku v Liberci-Ruprechticích. Opět v Liberci, ale o deset let dříve, 14. srpna 1897 byl posvěcen kostel Božského Srdce Páně u tamního konventu voršilek, 15. srpna 1792 (tedy před 230 lety) benedikoval českolipský děkan a okrskový vikář Johann Christoph Preisler nový kostel Nanebevzetí Panny Marie v Novém Boru (slavnost se tedy konala v den tamní pouti) a konečně 28. srpna 1707 (tedy před 315 lety) byla vysvěcena novostavba kostela sv. Jakuba v Čížkovcích.

V souvislosti s kostely je nutné rovněž zmínit, že před 95 lety, konkrétně 9. července 1927, byl tehdejší klášterní kostel Všech svatých při augustiniánském konventu v České Lípě povýšen na baziliku minor. Těto počty se mu dostalo jako třetímu v diecézi po chrámu Panny Marie Bolestné v Bohosudově (1924) a poutním kostele Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Filipově (1926).

Mgr. Martin Barus

Příběhy apoštolského vyznání víry

Titul „Boží Syn“, jak vyplývá z Ježíšových slov, používal pro sebe Ježíš během pozemského života výjimečně. Máme však v evangeliu jedno nádherné místo, kde Ježíš chválí nebeského Otce, že daruje lidem skrze Syna vykoupení a plné zjevení Boha. Je to po návratu sedmdesáti učedníků z evangelizační cesty po Galileji, kdy Bůh skrze ně spasitelně jednal s lidmi, kteří se vírou otevírali Ježíšově radostné zvěsti: „*Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými, a zjevil jsi je maličkým. Ano, Otče, tak se ti zalíbilo. Všechno je mi dáno od mého Otce; a nikdo neví, kdo je Syn, než Otec, ani kdo je Otec, než Syn a ten, komu by to chtěl Syn zjevit*“.

Ježíš se zde tituluje „Syn“ nebeského Otce a jako Syn chválí Otce, že skrze něho, tedy svého Syna (Ježíše) se plně zjevuje „maličkým“, tedy těm, kteří vírou přijímají, že v člověku Ježíši se tajemně zjevuje Bůh. Nádherné místo! Věřme-li v Ježíše jako Božího Syna, On nám plně zjevuje Boha – sebe a svého nebeského Otce. A to právě tehdy, kdy se nechává poznávat ve své lidské přirozenosti, kterou jako Syn nejen přijal, ale kterou se „stal“. Ve svém Slově se nám Bůh v plnosti daroval tak, že se stal člověkem. Kdo přijímá tuto pravdu, přijímá samotného Boha. Ježíšův titul „Syn Boží“ se však začal všeobecně používat v prvotní církvi, kdy křesťané zažívali, že Ježíše, kterého dříve poznávali jako člověka, nyní poznávají jako vzkríšeného Pána, jako Boha, Božího Syna.

Pojďme se však nejdříve podívat na pojmenování Ježíše jako Božího Syna od nebeského Otce, případně výjimečně od člověka, který v Ježíše uvěřil.

Když se Ježíš staví na břehu Jordánu do jedné řady s hříšníky, kteří chtějí konat pokání, předjímá tím své spasitelné poslání, kdy na sebe vezme hříchy lidstva, svou smrtí na kříži na sebe zástupně bere spravedlivé důsledky hříchu a nabízí hříšnému člověku odpuštění, které jediné otevírá cestu k Bohu. Když je Janem pokřtěn a vystupuje z vody, otevírá se nebe, Duch svatý na něho sestupuje a z nebe se ozývá Otcův hlas: „*Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil*“.

VĚŘÍM... V SYNA JEHO JEDINÉHO

sažena nejen podstata Ježíšovy bytosti jako „Syna“, zjevuje se zároveň i Duch svatý, jehož křesťané uctívají jako třetí božskou Osobu. Někteří si vykládali toto místo jako „důkaz“ toho, že Ježíš byl za Božího Syna Bohem „adoptován“ až právě při křtu. Předtím prý byl „pouze člověk“. Tento náhled byl odsouzen jako bludné, nepravdivé učení. Křesťané si při posuzování tohoto pohledu uvědomili, že přeci na jiných místech, totiž v Pavlových listech a v Janově evangeliu, se objevuje víra křesťanů, kteří patrně ještě znali Ježíše osobně, že „*skrze Něho* (tedy Ježíše jako Božího Syna), *všechno bylo stvořeno*“, a že „byl dříve, než povstal svět“. Této pravdě se říká „Ježíšova preexistence“, tedy Jeho věčnost jako Božího Syna. Věčnost v tom smyslu, že Boží Syn nemá ani počátek, ani konec, žije „neustále“, nebo lépe, – žije mimo vládu času. Boží Syn, který žije jako Bůh ve věčnosti, se však v určitém čase stal člověkem, a své lidství už nikdy neopustí. Po tom, co svou lidskou přirozenost proměnil a pozvedl ji plně do Božího věčného života svým zmrtvýchvstáním, touží ji už nikdy ne-

opustit. A k tomuto úžasnému „údělu“, nebo spíš daru, zve i nás, pokud v Něj uvěříme.

Další důležitá událost, kdy je Ježíš nebeským Otcem „potvrzen“ jako Syn, je proměnění na hoře: *Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, kde byli sami. A byl proměněn před jejich očima. Jeho šat byl zářivě bílý, jak by jej žádný bělič na zemi nedovedl vybělit. Zjevil se jim Eliáš a Mojžíš a rozmlouvali s Ježíšem. ... Tu přišel oblak, zastínil je a z oblaku se ozval hlas: „Toto jest můj milovaný Syn, toho poslouchejte.“* Tento fascinující příběh se odehrál 7. (číslo plnosti) dne po tom, co Petr pronesl jako odpověď na Ježíšovu otázku, za koho jej učedníci pokládají, své vyznání u Cézareje Filipovy: „*Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého*“. Poté však Ježíš zdůrazňuje, že bude v Jeruzalémě *mnoho trpět od starších, velekněží a zákoníků, bude zabít a třetího dne bude vzkríšen*. Na tuto Ježíšovu řeč Petr reaguje výtkou: „*Buď toho uchráněn, Pane, to se ti nemůže stát!*“ Tehdy ho Ježíš přísně pokárá a říká mu: „*tvé smýšlení*

není z Boha, ale z člověka!“ Proměnění na hoře je tedy zjevením toho, na co se Ježíš učedníků ptal, tedy za koho jej pokládají. Je zároveň potvrzením, že i jako zmučený, ponížený, umírající na kříži, zůstává nejen Mesiášem, ale zůstává Božím Synem. Proměnění na hoře chce právě toto říci: „Ježíš je Boží Syn, nejen vztahově, ale podstatně, v Ježíši se zjevuje Boží moc, Boží působení.“ Když se na celý příběh podíváme podrobněji, tak právě toto, tedy že Ježíš je podstatně Boží Syn, Bůh sám, nám chce vyprávění plně otevřít. Ježíš se promění do podoby zjevení Boha. Jeho šat je zářivě bílý, zahaluje jej oblak, zní Boží hlas, což je poznávací sluchové i vizuální vnímání přítomnosti Boha, Jeho průlomu do našeho stvořeného, časem omezeného světa. To, že se společně s touto proměnou Ježíšovy „vizáže“ objevují Mojžíš a Eliáš, znamená též odkaz na eschatologickou Boží přítomnost, která působí mocně a všichni ji vnímají. Její skutečnost se nutně u lidí projevuje jako u Petra: hlubokou bází, určitým „zmatkem“, neboť zažívají něco, s čím nemají žádnou přímou zkušenost, co se po všech stránkách vymyká zkušenostem tohoto světa. Zároveň však, a to se zdá, že je opravdu nový prvek u Ježíšova jedinečného božského zjevení, člověk se v hloubi svého srdce cítí „doma“, tak, jako Petr: „*Pane, je dobré, že jsme zde; chceš-li, udělám tu tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi*“. Petr se cítí nejen vyděšený a zmatený, ale zároveň hluboce šťastný, zažívá v plném zjevení Boha touhu „zůstat“, být u Něho doma. Proč je však při vrcholném Božím zjevení Mojžíš a Eliáš? Eliáš nezemřel, byl zaživa vzat do Božího světa. Mojžíšův hrob se nikdy nenašel, stará tradice k tomu vypráví, že jeho tělo bylo anděly uchváčeno do nebe. Oba dva se měli zjevit společně s Bohem, který přichází, aby ukončil časný svět, proměnil jej a ustanovil v plnosti obnovené stvoření, pozvané k plné vládě Boží, tedy Boží království.

A nakonec plně lidské přijetí Ježíše jako Božího Syna, které se ne-

děje na této slavné hoře, ale pod křížem, kde za hrozného ponížení a utrpení Ježíš zemřel. Tehdy zvolá setník, velitel opravčví čety: „*Ten člověk byl opravdu Syn Boží!*“. Jedinečné je, že tato zásadní slova víry v Ježíše jako Syna Božího, pronáší pohan, a říká je v situaci, kdy Ježíš je „likvidován“ nepochopením, nepřijetím, lží, nespravedlivým, krutým a bezohledným násilím. Toto je však přijato jako jádro pochopení, přijetí Ježíše jako Syna Božího, víry v Něho. I nás zve toto užaslé, spontánní zvolání setníka, abychom s veškerou pokorou při prodlévání pod křížem ze srdce volali: „*Ty jsi opravdu Syn Boží, Tobě mohu plně důvěřovat, Ty zachraňuješ můj život před smrtí věčnou, Ty mi otevíráš věčnost, kde milostivě a milosrdně plně vládneš.*“

R.D. Mgr. Jiří Voleský

Obrázek: Ikona Proměnění Páně (Theofanés Řek, kolem roku 1400)

PERSONALIE

Změny v ustanovení na jaře a na počátku léta roku 2022

Od 1. května 2022 byli na dobu pěti let opět ustanoveni vikariátní kaplani pro mládež – pro českolipský vikariát **Pavel Morávek**, pro děčínský vikariát **Jacek Kotisz**, pro krušnohorský vikariát **Alois Heger**, pro liberecký vikariát **Jiří Smolek**, pro litoměřický a ústecký vikariát salesián **Ladislav Nádvorník**, pro lounský vikariát **Vít Machek**, pro mladoboleslavský vikariát **Kamil Škoda**, pro teplický vikariát salesián **Tomáš Mareš** a pro turnovský vikariát saletin **Krzysztof Mikuszewski**.

Rovněž k 1. květnu 2022 byl výpomocným duchovním mladoboleslavského arciděkanství ustanoven **Yaroslav Gulyak**.

Po vysvěcení na jáhna byl k 24. květnu 2022 k jáhenské službě ve farnostech Liberec-Rochlice a Liberec-Ruprechtice ustanoven františkán **Bernard Ondřej Mléčka**.

K 1. červenci 2022 pak z naší diecéze odešel **Artur Šciana**, jehož místo ve správě děkanství Frýdlant a okolních farností zaujal **Grzegorz Marian Czyżewski**. Ke stejnému datu se pak administrátorem farnosti Benešov nad Ploučnicí stal jezuita **Vojtěch Suchý**, který zde nahradil svého řádového spoluprátratra **Jiřího Kováře**.

Zprávy z diecéze

Žehnání zvonu v Cítolibech

V sobotu 23. dubna 2022 požehnal generální vikář Mons. Martin Davídek při mši svaté v 18 hodin v kostele sv. Jakuba apoštola v Cítolibech zvon zasvěcený sv. Václavovi. Jedná se o zrenovovaný zvon z roku 1529, který po zavěšení bude opět zvonit v cítolibském kostele. Generálního vikáře pozval na toto slavnostní požehnání lounský děkan R.D. Mgr. Vít Machek, který byl koncelebrantem při mši svaté. Druhým koncelebrantem byl osobní arciděkan a emeritní duchovní správce farnosti J.M. can. Werner Horák, který po požehnání zvonu promluvil k přítomným a poděkoval všem, kteří se o opravu zvonu zasloužili.

Foto: Jiří Vopálenský

Žehnání rychlých strojů ve farnosti Dlouhý Most

V sobotu 23. dubna 2022 se v kostele sv. Vavřince v obci Dlouhý Most konal již jubilejní desátý ročník žehnání motorkářů a jejich strojů. V letošním roce přijelo více jak sto padesát motocyklů. Žehnal trvalý jáhen a administrátor in materialibus farnosti Bc. Michal Oleškák.

Biskupský pivovar v Litoměřicích byl oceněn známkou kvality

Nejpoužívanější český mapový portál Mapy.cz zaslal vedení podniku Biskupský pivovar U sv. Štěpána prestižní ocenění „Ozdnak kvality pro rok 2022“. Organizace se tak díky uživatelům serveru Mapy.cz dostala mezi nejlépe hodnocená místa. Biskupský pivovar U sv. Štěpána, v budově Diecézního domu kardinála Trochty, provozuje nejen vyhledávanou restauraci s vlastním pivem, pravidelně oceňovaným na prestižních přehlídkách, ale také ubytovací služby hostelového typu. Ve svých prostorách poskytuje také zázemí pro různá, např. firemní, setkání v moderním konferenčním sále.

Setkání varhaníků litoměřické diecéze

V sobotu 30. dubna 2022 se uskutečnilo v Diecézním domě kard. Trochty v Litoměřicích setkání varhaníků litoměřické diecéze pod vedením diecézního organologa a kampanologa Mgr. Radka Rejška. Dvě desítky varhaníků přišel pozdravit generální vikář Mons. Martin Davídek. Hostem setkání byl varhaník, sborníř a dirigent Pavel Šmolík, který je zároveň regenschorim na Svaté Hoře. Téma jeho přednášky bylo: „Gregoriánský chorál

v současné liturgii“. Varhaníci ocenili, že po dvou letech, kdy nebylo možné se kvůli pandemii setkávat, byla tato varhanická setkání opět obnovena.

Pout' smíření v Hejnicích

V sobotu 7. května 2022 se v kostele Navštívení Panny Marie v Hejnicích konala mezinárodní pout' za smíření. Mše svaté se zúčastnili poutníci z Čech, Německa a Polska, hlavní celebrantem byl P. Michael Dittrich ze Žitavy.

Vikariátní konference turnovského vikariátu v Bozkově

V úterý 10. května 2022 se v Bozkově konala vikariátní konference kněží turnovského vikariátu. Při mši svaté v kostele Navštívení Panny Marie vyřídil generální vikář litoměřické diecéze Mons. Martin Davídek pozdrav od litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta a ve své promluvě zmínil důležitost a potřebu nových kněžských povolání. Poté se kněží přesunuli do farní budovy, kde probíhal další program pod vedením okrskového vikáře R.D. Václava Vlasáka, který na závěr určil datum konání příští vikariátní konference na 14. června v 9.30 ve Vysokém nad Jizerou.

Terezínská tryzna 2022

V neděli 15. května 2022 se od 10 hodin konala Terezínská tryzna. Českou biskupskou konferenci zastoupil generální vikář Mons. Martin Davídek, který položil věnec ČBK na Národním hřbitově v Terezíně. Poté, co zazněla hymna ČR v podání sopranistky Jany Červinkové, přenesl předseda Senátu Parlamentu ČR Miloš Vystrčil hlavní projev. Následovalo slovo pamětnice smutných událostí holokaustu a poté se generální vikář pomodlil za terezínské oběti nacistického režimu. Modlitební část ukončila modlitba vrchního zemského rabína Karola Sidona. Na závěr vystoupil litoměřický pěvecký sbor Modrásci. Kéž se zlo, kterým prošli vězni terezínského koncentračního tábora, již nikdy neopakuje.

Foto: Dominik Faustus

Studenti muzikologie na praxi na litoměřickém biskupství

V pondělí 16. května 2022 přivítalo litoměřické biskupství na praxi při zpracování údajů ze starých tisků skupinu studentů 1. ročníku muzikologie z Olomoucké univerzity. Jedná se o tradiční několikaletou odbornou praxi, kterou v archivu

biskupství již několikátým rokem studenti absolvují pod vedením Mgr. Jany Oppeltové, Ph.D. Ze strany litoměřické diecéze je jim nápomocná a do praxe studenty uvádí archivář biskupství Mgr. Martin Barus.

Pout' ke sv. Janu Nepomuckému v Hřensku

V neděli 15. května 2022 sloužil otec biskup Jan Baxant v předvečer svátku sv. Jana Nepomuckého poutní mši svatou v kostele zasvěceném tomuto světcovi v obci Hřensko u Děčína. Vzácnou návštěvu uvítal před kostelem starosta obce JUDr. Zdeněk Pánek.

Foto: Jiří Vopálenský

Litoměřický Biskupský pivovar získal další ocenění

Na 32. ročníku mezinárodního pivního festivalu v Českých Budějovicích (25.–29. 4. 2022) získal litoměřický Biskupský pivovar 3. místo – bronzovou pivní pečeť – s pivem Děkan 11% v kategorii „světlý ležák z minipivovaru“. V této kategorii soutěžilo 67 pivovarů. Celkově se účastnilo více než 220 pivovarů a soutěžilo cca 1200 vzorků. V rámci 10. Ústeckého pivního jarmarku (14. 5. 2022) získal litoměřický Biskupský pivovar 3. místo s pivem Štěpán 12%. Dále obdržel i prestižní ocenění Pivo Ústeckého kraje 2022. Tuto soutěž pořádá Ústecký kraj ve spolupráci s MKZ Litoměřice.

Setkání kaplanů pro mládež

V Litoměřicích se 19. května 2022 konalo na Diecézním centru mládeže setkání kaplanů pro mládež. Nemocného R.D. Jiřího Smolka zastoupil R.D. Kamil Škoda, který setkání vedl. Setkání navštívil také generální vikář Mons. Martin Davídek. Kaplani pro mládež jsou pro jednotlivé vikariáty ustanoveni již několik let, nicméně po období pandemie a v rámci organizačních změn byli od 1. května 2022 někteří litoměřickým biskupem Mons. Janem Baxantem nově ustanoveni. Při setkání kaplani probrali plány pro nejbližší období a také nadcházející Celostátní setkání mládeže, které se bude konat ve dne 9. až 14. srpna 2022 v Hradci Králové.

Mše sv. na poděkování za 25 let kněžství otce Michaela-Philippa Irmery

V sobotu 21. května 2022 se v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Oseku konala děkonná mše svatá za 25. výročí kněžského svěcení duchovního správce místní farnosti R.D. Michaela-Philippa Irmery. Hlavním

celebrantem slavnostní bohoslužby byl litoměřický biskup Mons. Jan Baxant, koncelebrovali kněží a přátelé otce Philippa, z nichž velká část pocházela z německé diecéze Münster. Jáhenskou službu u oltáře vykonával trvalý jáhen Mgr. Jiří Breu. Po děkonné mši svaté následovalo setkání s občerstvením a diskuzí přítomných hostů v klášterním refektáři a klášterní zahradě.

Orelská pout' k Panně Marii Květnovské

Foto: Petr Synek

V sobotu 21. května 2022 se uskutečnila tradiční orelská pout' do kostela Navštívení Panny Marie v Květnově. Pout' začala v kostele sv. Barbory v Chomutově.

Mše svatá za město Turnov a jeho obyvatele

V neděli 22. května 2022 se v kostele Narození Panny Marie v Turnově konala slavnostní mše svatá, kterou celebroval litoměřický biskup Mons. Jan Baxant na pozvání děkana J.M. can. Václava Vlasáka. Bohoslužba za obyvatele byla součástí oslav města při příležitosti výročí 750 let od první písemné zmínky o Turnově.

Vikariátní konference ve Mcelích

Ve čtvrtek 26. května 2022 se od 9.30 hodin konala ve Mcelích vikariátní konference mladoboleslavského vikariátu. Navštívil ji i generální vikář Mons. Martin Davídek, který byl hlavním celebrantem při mši svaté ze slavnosti Nanebevstoupení Páně. Jáhenskou službu u oltáře vykonával Ing. Luděk Téra. Po mši svaté se přítomní pomodlili v mcelském kostele sv. Václava dopolední modlitbu z breviáře a místní farář R.D. Lic. theol. Mgr. Lukáš Hrabánek promluvil o průběhu oprav elektroinstalace v mcelském kostele. Setkání pokračovalo na faře, kde hlavní účetní litoměřického biskupství Ing. Ludmila Sedláčková promluvila o účetních a ekonomických záležitostech a přítomným kněžím kvalifikovaně odpověděla na otázky. Když přítomní kněží probrali pod vedením okrskového vikáře R.D. Leopolda Paseky různé záležitosti týkající se mladoboleslavského vikariátu a generální vikář poremferoval o aktuálním dění v litoměřické diecézi, popřáli kněží přítomnému R.D. Mgr. Jiřímu Veithovi k 65. narozeninám.

Koncert pro záchranu bohosudovských varhan

V pátek 27. května 2022 se od 18 hodin konal v bazilice Panny Marie Bolesné v Bohosudově koncert pro záchranu bohosudovských varhan. Vystoupila při něm sopranistka Eliška Weissová a bohosudovský sbor pod vedením sbornířa Miloše Boka. Koncert se konal ve spolupráci se Spolkem pro záchranu bohosudovských varhan, Římskokatolické farnosti Bohosudov

a za finanční podpory Miloslavy a Tomáše Dvořákových a Jaroslava Pallase. Koncert uvedl jáhen Mgr. Jiří Breu, duchovní slovo pak pronesl generální vikář Mons. Martin Davídek. Koncert se konal v rámci 57. ročníku Hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena. Záštitu nad ním převzal ministr kultury Mgr. Martin Baxa, primátor Statutárního města Teplice Bc. Hynek Hanza a hejtman Ústeckého kraje Ing. Jan Schiller.

Požehnaní obnovené křížové cesty ve Vilémově

V sobotu 28. května 2022 se konalo slavnostní požehnaní obnovené křížové cesty ve Vilémově. Křížovou cestu požehnal generální vikář Mons. Martin Davídek, kterého do farnosti pozval místní duchovní správce R.D. ThLic. Jacek Kotisz. Křížová cesta byla opravena mj. také díky darům mnohých obyvatel Vilémova, jimž poděkoval na začátku slavnosti starosta Bc. Zdeněk Černý. Po skončení slavnosti v místním kostele Nanebevzetí Panny Marie zazpíval Vilémovský chrámový sbor, který dirigoval Patrik Engler.

Hlavní pout' ke sv. Zdislavě do Jablonného v Podještědí v roce 2022

V sobotu 28. května 2022 byl hlavní poutní den do Jablonného v Podještědí ke sv. Zdislavě. Z důvodu opravy baziliky se mše svaté konaly v refektáři dominikánského kláštera a také před bazilikou.

Vikariátní konference v Litoměřicích

Ve čtvrtek 9. června 2022 se konala v Litoměřicích vikariátní konference litoměřického a ústeckého vikariátu. Setkání začalo mši svatou v děkanském kostele Všech svatých, které předsedal litoměřický biskup Mons. Jan Baxant. Po mši svaté se přítomní duchovní přesunuli na litoměřické děkanství, kde proběhla další část konference. Kněží se pod vedením biskupa Jana pomodlili modlitbu breviáře a poté generální vikář Mons. Martin Davídek referoval o setkání národního týmu diecézních koordinátorů synodálního procesu, které se konalo na ČBK. Následně proběhla bratrská diskuse nad tímto tématem a také nad dalšími otázkami, které vikariáty řeší. V závěru konference popřáli přítomní kanovníkovi a děkanu Józefu Szeligovi, který v těchto dnech slaví výročí 30 let od kněžského svěcení, a připili si s ním.

Litoměřický biskup přivítal ve své rezidenci vysoké představitele hasičů

Foto: Karel Pech

V pátek 10. června 2022 ve 14.30 hodin přivítal litoměřický biskup Mons. Jan Baxant ve své biskupské rezidenci vysoké představitele hasičských sborů, kteří přijeli do Litoměřic v rámci Hasičských slavností. Jednalo se o 8. ročník celo-

republikového srazu hasičstva ve dnech 10. a 11. června 2022, který je spojený s výstavou hasičské techniky na litoměřickém výstavišti a také se slavností přehlídkou techniky na Mírovém náměstí v Litoměřicích. Od 19.30 hodin pak Mons. Baxant sloužil za účasti hasičů v katedrále svatofloriánskou mši svatou.

Odhalení a požehnaní obrazu oltáře v Beuronské kapli Gymnázia Teplice

V sobotu 18. června 2022 od 18 hodin byl ve školní kapli Gymnázia Teplice odhalen a požehnan obraz oltáře, který je pískován ve skle podle fotografie původního oltáře, který se nedochoval. Slavnost pořádko teplické gymnázium společně se Spolkem přátel Teplic-Šanova za podpory Česko-německého fondu budoucnosti. Kromě zástupců gymnázia a uvedených stran se odhalení oltářního obrazu zúčastnil také primátor města Teplice Bc. Hynek Hanza a další hosté. Obraz oltáře požehnal generální vikář Mons. Martin Davídek.

Vikariátní konference ve Cvikově spojená s oslavou 50. narozenin

Ve čtvrtek 23. června 2022 se ve Cvikově konala vikariátní konference českolipského vikariátu. Setkání začalo mši svatou v místním kostele sv. Alžběty Uherské celebrovanou litoměřickým biskupem Mons. Janem Baxantem. Před jednáním v prostorách cvikovské fary pak proběhly gratulace a oslava 50 let života okrskového vikáře J.M. can. Mgr. Rudolfa Repky, který v místě svého působení vikariátní konferenci pořádá.

Žehnání obnovených varhan v obci Březno u Chomutova

V neděli 26. června 2022 se v kostele sv. Petra a Pavla v Březně u Chomutova konala poutní mše svatá, při které celebroval litoměřický biskup Mons. Jan Baxant požehnan obnovené varhany. Při bohoslužbě koncelebroval chomutovský děkan R.D. Mgr. Alois Heger a R.D. Mgr. Miroslav Dvouletý. Na závěr slavnosti se spolu se starostou obce Zdeňkem Valentou podepsali do pamětního listu, který bude umístěn do obecní kroniky.

R.D. Radek Jurnečka obdržel plaketu Ministerstva obrany

Liberecký arciděkan Radek Jurnečka získal jako první kněz v České republice pamětní plaketu Ministerstva obrany za péči o věčné hroby. Na toto ocenění ho navrhl Komitét pro udržování památek z války roku 1866, z.s., s nímž Jurnečka úzce spolupracoval na opravách pomníků z prusko-rakouské války, které se nacházejí v Přepěřích, Klášteře Hradišti nad Jizerou a Mnichově Hradišti (tedy v někdejších působistech libereckého arciděkana) a ve Stráži nad Nisou, a jsou ve vlastnictví příslušných farností. Plakety byly Radku Jurnečkovi i dalším oceněným (z naší diecéze také zástupcům měst Krásná Lípa a Mnichovo Hradiště) předány v sobotu 2. července 2022 na Chlumu u Hradce Králové v rámci vzpomínkových akcí konaných u příležitosti 156. výročí bitvy u Hradce Králové.

redakce

Růžena Kavková: Úspěšnou organizaci netvoří ředitel, ale zaměstnanci, které on vede

V pátek 24. června 2022 se v kostele Všech svatých uskutečnila slavnostní děkonná mše svatá. Sloužil ji litoměřický biskup Jan Baxant, koncebroval prezident Charity Česká republika českobudějovický biskup Pavel Posád. Mše svatá byla součástí oficiálního programu rozloučení ředitelky a prezidenta Diecézní charity Litoměřice Růženy Kavkové a P. Jozefa Szeligy.

Pátečního programu se zúčastnili pozvaní hosté z řad německých partnerů, ředitelů diecézních, arcidiecézních Charit i ředitelů a ředitelky Charit v litoměřické diecézi, partneři i charitní pracovníci. Po skončení liturgického obřadu pokračovalo rozloučení v konferenčních prostorách litoměřického Hradu. Zde proběhlo poděkování pracovníkům, kteří opouští řady Diecézní charity Litoměřice. Po více než 30 letech dobrovolnické činnosti v charitním šatníku uzavírá svou službu Marta Zachová. Po více než 23 letech metodik a sociální pracovník Roman Striženec a po 19 letech prezident Diecézní charity Litoměřice P. Józef Szeliga.

Následovalo poděkování určené ředitelce Kavkové. V proslovech řečníků zazněla zejména slova úcty, uznání za odvahu, energii a plí. Největším

oceněním bylo předání zlaté medaile Charity Spolkové republiky Německo. Jedná se o nejvyšší možné uznání, které bylo Růženě Kavkové uděleno za dlouholetou spolupráci. „Tohoto vyznamenání si velmi vážím. Ráda bych však řekla, že toto není ocenění pouze mé, ale všech pracovníků, kteří se na tvorbě charitního díla podílí,“ podotkla Růžena Kavková.

Růžena Kavková v Diecézní charitě Litoměřice působila déle než 30 let. Za jejího vedení se v litoměřické diecézi podařilo vybudovat síť oblastních, farních i dobrovolných Charit, zrealizovat desítky projektů, některé i v zahraničí. „Díky profesionálnímu přístupu charitních pracovníků se podařilo, a stále daří, získávat prestiž a respekt veřejnosti, jiných neziskových organizací, ale také státních institucí. Úspěšnou organizaci netvoří ředitel, ale zaměstnanci, které on vede,“ říká Růžena Kavková.

Na závěr byli představeni nová ředitelka a prezident Diecézní charity Litoměřice: Mgr. Karolína Wankovská, Di.S. a P. Mgr. Ing. Leo Gallas, Ph.D., O.Cr.

Eva Hadašová
Foto: Eva Hadašová a Dominik Faustus

Charita Litoměřice se podělila o děkonný dopis od ukrajinské rodiny

Charita Litoměřice se na facebookové stránce podělila o své radosti, když sdílela překlad Děkonného dopisu od ukrajinské rodiny. K tomuto sdílení se také rádi připojujeme...

Srdce Čechů jsou plná laskavosti

Od prvních minut našeho pobytu v této nádherné zemi jsme cítili upřímnou pohostinnost a touhu pomoci. My jsme rodina - matka, dvě dcery a čtyři vnoučata. Když jsme překročili hranici pěšky, nevěděli jsme, co bude dál, kam jít... Na hranicích se Slovenskem nás oslovil pan Richard a nabídl nám, že pojedeme do České republiky. Jako první nám dal najíst a ujistil nás, že nezůstaneme bez střechy nad hlavou.

Tak jsme se dostali do města Litoměřice, kde jsme byli ubytováni v hostelu Sv. Štěpána.

Z celého srdce upřímně děkujeme Biskupu Janu Baxantovi, panu Miloši Kubovi, paní Jakoubkové, panu Richardu Kirbsovi staršímu, panu Richardu Kirbsovi mladšímu, paní recepční a paním uklízečkám.

Těžko se hledají slova, kterými bychom vyjádřili, jak moc jsme vděční a překvapeni za takovou otevřenost, upřímnost a soucit s cizími lidmi, velmi nás dojala, kdy jsme viděli, kolik lidí přineslo jídlo, dětské zboží a základní potřeby.

Teď najednou máme v Česku blízké lidi, které budeme celý život považovat za rodinu.

Nyní pociťujeme bezmeznou vděčnost, která se nedá vyjádřit slovy, a to ne jen za střechu nad hlavou, ale i za Vaši pomoc při integraci. To je pomoc v registraci dokladů, přihlášení dětí do školy, hledání práce, pohostinný přístup v každodenních chvílích.

V tomto procesu nám pomáhají sociální pracovníci Jakub Ružbatský a Veronika Krčmová

Vyjadřujeme také upřímné poděkování učitelce základní školy Olze Kozik a řediteli Mgr. Petru Klupákovi.

„Kdo zachrání život jednoho člověka, ten zachrání celý svět.“

Děkujeme Českému národu za naši záchranu, klaníme se Vám! Milujeme Vás! Modlíme se za Vás! Budeme se na Vás těšit v nové prosperující a mírové Ukrajině!

*S úctou
Slavitych Nadiia, Voloshyna Maria, Martynova Tamila a naše děti*

Charita Litoměřice děkuje za tak upřímná slova chvály, takováto ocenění mají hluboký význam. Děkujeme.

Partnerské jubileum v německém Gahlenz

Zastoupení Charity Most, vedené její ředitelkou Mgr. Evou Čenkovičovou, se 20. června zúčastnilo slavnosti 30 let Vesnického muzea v německé krušnohorské obci Gahlenz, kde bylo vzpomenuáno i šestnáctileté přeshraniční partnerství obou institucí, díky kterému zde děti z charitních klubů, pocházející ze sociálně znevýhodněného prostředí, mají mj. možnost formou zábavně-vzdělávacích projektů poznávat historické zemědělství, způsob života horalů, ale i tradice společného Krušnohoří. O procvičování jazyka se starají pravidelná setkávání s německými kamarády z tamního dětského zařízení „Kunterbunt“ a z dětské sekce církevní obce, pro které již v předstihu vyrábějí drobné dárky, výkresy a nacvičují kulturní vystoupení. U českých dětí ze sociálně slabých rodin jsou tyto výlety do pěkné horské přírody velmi oblíbené a motivující.

jubilejní akce, ale vrcholem programu bylo odhalení bronzové makety celého areálu muzea, což je více než 400 let stará hospodářská usedlost s někdejším poplužním dvorem, vše úžasně udržované. Areál má i vyvšený vlastní životopis, začínající rokem 1600! Slavnost byla i ukázkou toho, že si muzea váží nejen místní občané a spolky, ale i instituce ze širšího okolí. Velmi zdařilou maketu dodaly Státní umělecké sbírky Drážďany a veliký dík byl vysloven vedení muzea např. i z oblasti školství za vyučování žáků základních i vyšších škol a zájmových kroužků řezbářství, paličkování, tradicím a přírodě v nejbližším pojetí.

I my jsme si rádi prohlédli četné expozice, např. o pěstování a zpracování lnu, obilí, brambor, mléka, se zájmem prohlédli bylinkovou zahradu a přihlíželi, jak pracoval koňský žentour.

Partnerům jsme blahopřáli, za vše poděkovali a předali dárek, který reprezentoval naši zemi i region.

Naše projekty jsou finančně podpořeny Česko-Německým fondem budoucnosti.

Brigita Janovská
Foto: Radek Chmel

V Charitě Most pokračuje přeshraniční spolupráce

I přes složité podmínky současné doby a nově také péči o uprchlíky z Ukrajiny pokračuje Charita Most i v přeshraniční spolupráci, která je se všemi partnery již dlouholetá a charitní práci prospěšná.

Dne 21. dubna jsme se sešli se zástupci vesnického muzea a domovského spolku německé krušnohorské obce Gahlenz, abychom si připomněli šestnáctileté přeshraniční partnerství a upřesnili společný projekt s názvem „O přírodu a životní prostředí pečujeme přeshraničně“, v jehož rámci se v srpnu sejdou české a německé děti na německé straně Krušných hor, aby se od odborníků-včelařů zábavnou formou dozvěděly mj. o životě včely medonosné a jejím vlivu na životní prostředí. „A začlenit zkusíme i děti z Ukrajiny“, dodala k tomu ředitelka Charity Eva Čenkovičová, která dále potvrdila českou účast na akci „30 let Vesnického muzea Gahlenz“ v letošním červnu, kde chceme poděkovat za šestnáctiletou velmi pěknou tradici, kdy české děti ze sociálně slabých rodin mohou na pozvání německých přátel každoročně prožít koncem letních prázdnin pro ně vždy dlouho nezapomenutelný zábavně-poučný den v krušnohorské přírodě.

Dne 17. května si v Mostě v sídle Charity připomeneme patnáct let úspěšné spolupráce s Lidovou solidaritou Freiberg.

O kulturní úvod se postarají žáci a učitelé ZUŠ F. L. Gassmanna a v doprovodném programu ukážeme zajímavosti našeho města, např. Charitou zakoupenou budovu bývalých kasáren, která by měla do dvou let sloužit sociálním účelům, či jezero Most.

Kontakty s partnerským městem Marienberg budou po pandemii letos oživeny 1. června dětským dnem v Marienbergu, kde si s partnerskou ZŠ Věvodky Heinricha připomeneme čtrnáctileté, dětem i pedagogům obou našich zemí prospěšné přátelství.

Ředitelka Mostecké Charity všechny partnerské přeshraniční instituce pozvala 15. září na slavnost „Den Charity + 100 let Charity ČR“ s programem v kostele sv. Václava a v Oblastním muzeu v Mostě.

Přeshraniční spolupráce obohacuje naši práci a vzešla z ní řada pěkných, neformálních přátelství. Finančně je podporována Česko-Německým fondem budoucnosti.

Brigita Janovská

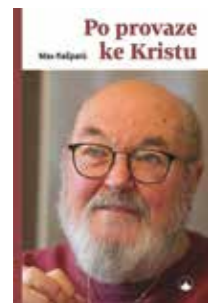
CO JE ČLOVĚK?

Obsáhlá studie CO JE ČLOVĚK? se snaží odpovědět na základní otázky, které si klademe: Co je podstata člověka? V čem spočívá lidská přirozenost? Jak uskutečňujeme své lidství? Základním textem, z něhož vycházíme, jsou druhá a třetí kapitola První knihy Mojžíšovy (Gn 2-3), dokument však cituje všechna významná místa Starého i Nového zákona. Téma biblické antropologie sledujeme ve čtyřech okruzích.

vázaná, 472 stran, 499 Kč

Po provaze ke Kristu (2. vydání)

Inspirativní dílko je adresováno všem, kteří hledají v životě novou, trochu akrobatickou, ale přesto bezpečnou cestu ke smyslu života – k Bohu. „Křesťanská víra je vírou velkých paradoxů! Chceme-li postupovat duchovně vzhůru, musíme sestupovat dolů, ke kořenům zdravé, tradiční a čisté spirituality. Chceme-li Božím slovem ovlivnit okolí, musíme jím ovlivnit nejprve sami sebe. Chceme-li jít ve vztahu k Bohu dopředu, musíme se vrátit zpět k jeho evangeliu. Chceme-li budovat nadpřirozené, musíme začít u přirozeného.“ Za úspěchem knížek Maxe Kašparů stojí hluboká lidskost autora i jeho znalost lidských srdcí. Provaz či lano je obrazem a symbolem křehkosti, provizoria i umění cesty k Bohu. Jako lidé vycházíme z „kolečka naší obvyklé všednodennosti, situovaného na okraji srázu naší konečnosti“ a přicházíme k „vysoké hoře, jejíž vrchol je vždy nad oblaky a na jejímž temeni stojí živý Ježíš“.

brožovaná, 136 stran, 199 Kč

Nosím v sobě život

Publikace Nosím v sobě život nabízí nastávajícím maminkám podněty k harmoničtějšímu prožívání jejich těhotenství. Autorka řeší praktické aspekty jiného stavu a vztahy: vztahy k druhým lidem, k Bohu i sobě samé. Vychází z přesvědčení, že pokud láskyplný, mateřský něžný Bůh provází každého z nás po celý život, tím spíše i maminky v pozeňnaném stavu. Duchovní impulsy se skládají z krátkých zamyšlení, otázek, inspirativních citátů z Písma a modliteb. Čtenářky si mohou jednotlivé podněty přizpůsobit podle sebe a místo doporučených formulací užívat vlastních slov.

brožovaná, 112 stran, 299 Kč

- **Koncert, Hrad Valdštejn, 30. července 2022**
Kaple sv. Jana Nepomuckého. Krátké koncerty historické skupiny Capella Rederna budou probíhat během celého dne.
- **Koncert, Krásná Lípa, 30. července 2022**
Kostel sv. Máří Magdaleny, 18.00 hodin. Ave Maria - koncert duchovní hudby. Účinkují Minyoung Park (Jižní Korea) - zpěv, Eliška Klímová - housle, Johana Klímová - housle, Jiří Emmer - varhany.
- **Mše svatá v Horní Polici, 31. července 2022**
Kostel Navštívení Panny Marie, 15.00 hodin. Římskokatolická farnost, Arciděkanství Horní Police si Vás dovoluje pozvat na mši svatou v Horní Polici, kterou bude sloužit apoštolský nunciatus v České republice, arcibiskup Jude Thaddeus Okolo. Po mši svaté přijměte pozvání na besedu na faře.
- **Nikodémova noc, Raspenava, 5. srpna 2022**
Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 18.00 hodin. Každý první pátek v měsíci. Litanie, čtení z Písma sv., tichá adorace, možnost přistoupit ke svátosti smíření, společná modlitba růžence a na závěr svátostné požehnání. www.nikodemovanoc.cz, www.farnost-hejnice-raspenava.netstranky.cz
- **Eucharistická pouť za kněžská a řeholní povolání, Doksany, 5. srpna 2022**
Klášteřínský kostel Narození Panny Marie, 19.30 hodin. Každý první pátek v měsíci se v klášterním kostele v Doksanech koná eucharistická pouť za kněžská a řeholní povolání. Od 19.30 hodin modlitba růžence, ve 20.00 hodin mše svatá, poté adorace, eucharistický průvod a svátostné požehnání.
- **Koncert, Bohosudov, 6. srpna 2022**
Bazilika Panny Marie Bolestné, 17.00 hodin. Účinkuje Pavlína Hanauerová.
- **Poutní mše sv. ke cti Panny Marie, Mariánské Radčice, 13. srpna 2022**
Poutní kostel Panny Marie Bolestné, 16.00 hodin. Vždy 13. dne v měsíci. Pokud vychází 13. na neděli, koná se tato bohoslužba v sobotu 12. Více o poutním místě na www.maria-ratschitz.de

Další aktuální programová nabídka na: www.dltm.cz/kalendar-akci (Změna programu vyhrazena)

Římskokatolická farnost Jiříkov

Prohlídky baziliky minor ve Filipově 2022

1. 7. - 31. 8. 2022, úterý až sobota 10.00-15.00

- prohlídky poutního kostela z let 1870-1885
- místo zjevení Panny Marie dne 13. ledna 1866 a uzdravení nemocných
- prostor pro ztíšení a modlitbu
- výstava „Poutní místo Filipov (1866-2016)“
- neděle od 14.00 koncert - festival Varhanní duchovní hudba Filipov (7. 8. až 28. 8. 2022)

mše sv.: neděle od 10.30, 13. den v měsíci od 10.30, 1. sobota v měsíci od 10.30
eucharistická adorace: 1. sobota v měsíci od 9.30

Vstup volný www.poutni-mista-sluknovsko.cz

Společenství z Křešic u Litoměřic

spolu s místním duchovním správcem **P. Jaroslavem Střížem** zve všechny, kdo chtějí adorovat a prožívat mariánský laděný modlitební program, na **pravidelné sobotní celonoční adorace**, které se konají každou sobotu od 19.30 hod. do ranních hodin v křešickém kostele sv. Matouše.

Do Křešic existuje, kromě příjezdu po silnici, také dobré vlakové spojení.

Pravidelné sobotní celonoční adorace

Přijďte se modlit s námi!

Do modlitby **Pokoj vám** se nyní můžete zapojit i vy. Stačí vytvořit modlitební skupinku 5-10 lidí a přihlásit se na e-mail vysilani@tvnoe.cz, do předmětu napište „Pokoj vám“. Můžete napsat také na Facebook televize Noe do Messengeru.

Pořad **Pokoj vám** má 20 minut a způsob modlitby záleží pouze na vás: chvály, písně, Růženc, Korunka k Božímu milosrdenství, vlastní slova. Vaše modlitba bude živě přenášena z kaple Telepace v Ostravě.

Modlitby za mír jsou každý den od 20.05 hodin.

Budeme rádi za vaši aktivitu a vaše reakce.

"Obracím své oči k horám, odkud mi přijde pomoc..."

Cesta 121: pečujeme o stárnoucí kněze a kněze v nouzi

- Poskytujeme zdarma zdravotní pomůcky: chodítka, mechanické a elektrické vozíky, zvedáky, sedačky do vany, pomůcky při inkontinenci, polohovací lůžka.
- Do domova kněze instalujeme schodišťové sedačky, schodolezy, přispíváme na výtahy.
- Nabízíme speciální náramky, jimiž si kněz v nouzi může přivolat pomoc.
- Zasiláme zdarma mobilní telefony s velkými tlačítky.
- Spolufinancujeme stavební úpravy, které umožní prodloužit pobyt stárnoucích kněží v prostředí, v němž jsou doma.
- Zajišťujeme dveřní telefony s obrazovkou, aby byl kněz chráněn před zloději a násilníky.
- Přispíváme na ozdravné a lázeňské pobyty.
- Hradíme operace.
- Zajišťujeme léky zdarma, případně ve vybraných případech uhradíme doplatky za léky, které neproplácí pojišťovna.
- Zprostředkováváme diskrétní pomoc psychoterapeuta.
- Finančně podporujeme osoby, které pečují o nemocné kněze.
- Pomáháme při havarijních událostech, kdy je fara poškozena požárem, vodou, povětrnostními vlivy apod.

Adresa kanceláře: Cesta 121, Antala Staška 511/40, 140 00 Praha 4 – Krč

Telefon: +420 224 250 395, 736 500 703 (GSM brána)

E-mail: info@cesta121.cz Bližší informace: www.cesta121.cz

NAKLADATELSTVÍ A KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz

Objednávky: objednavky@paulinky.cz

Jungmannovo náměstí 18

110 00 Praha 1

Tel.: 224 818 757

Adrien Mamadou Sawadogo Včera muslim, dnes Kristův kněz

Z upřímně věřícího muslima se stal kněz a misionář působící v rodné Africe. Je to Bůh, kdo vždy zvítězí, tvrdí otec Adrien. Tohle motto si zvolil, když se rozhodl převyprávět dobrodružství svého obrácení ke Kristu a povolání ke kněžství. Rád zdůrazňuje: „Nejde tu ani o vítězství křesťanství, ani o prohru islámu, ale o uskutečnění Božího díla.“

brož., 88 s., 225 Kč

Nicola Gori Blahoslavený Carlo Acutis

Italský teenager, který zemřel v roce 2006 ve věku patnácti let, působí doslova jako zjevení. Na první pohled normální kluk své doby, veselý a komunikativní, který rád jezdí na výlety, má své oblíbené pejsky, s nimiž natáčí zábavná videa, a velkou vášně pro počítače. Ještě víc ale tihne k Božím věcem. „Eucharistie je moje autostráda do nebe,“ prohlásil Carlo později a je znát, že její význam chápe do velké hloubky. Kéž nás tento „Boží influencer“ při četbě provází svou přímlovou, abychom svůj život dokázali prožít tak krásně a naplno jako on!

brož., 128 s., 229 Kč

Mirjana Soldo Mariino srdce zvítězí

Mirjana Soldo (roz. Dragičević) se narodila v roce 1965 v Sarajevu, hlavním městě Bosny a Hercegoviny, ještě v době socialistické Jugoslávie. Na prázdniny jezdila za příbuznými do zapadlé horské vesnice Medžugorje. Bylo jí teprve šestnáct, když spolu s pěti dalšími dětmi spatřila tajemnou Paní (Gospu): ta je pak začala duchovně formovat a prostřednictvím svých poselství oslovovat i věřící daleko za hranicemi této malé farnosti. Není divu, že následně události dětem dramaticky změnily život, že s mimořádnou milostí přišly i mimořádné zkoušky a utrpení. Ani po čtyřiceti letech od prvního zjevení nepřestávají do Medžugorje proudit zástupy lidí, kteří zde hledají místo modlitby, světlo na cestu, uzdravení, povolání – zkrátka Boha a jeho milost. Díky Mirjaně dnes máme k dispozici toto úžasné svědectví, z první ruky.

brož., 376 s., 359 Kč,
2. přepracované vydání

Beatrice Immediata Doktor Moscatti

Josef Moscatti (1880–1927) se nedožil ani své padasátky, ale nesmazatelně se vepsal do paměti celé Neapole a svým působením si vysloužil přezdívku „lékař chudých“. Byl to neúnavný badatel, oblíbený profesor medicíny a vyhlášený diagnostik. Medicína pro něj byla poslání. K jeho hrobu v kostele Gesù Nuovo v Neapoli nepřestávají proudit poutníci z celého světa a v archivu farnosti se množí záznamy o záračných uzdraveních a obráceních na jeho přímlovu. V roce 1987 jej papež Jan Pavel II. zapsal do seznamu svatých.

brož., 200 s., 249 Kč

Jablonecké hudební úterky
www.musicavaria.cz

2. 8. 2022 ~ 17 hodin
Kostel Povýšení sv. Kříže (nám. B. Němcové)
Ondřej Valenta – varhany
Štěpán Jinek – fagot
J. S. Bach, W. A. Mozart, A. Vivaldi

9. 8. 2022 ~ 17 hodin
Kostel Dr. Farského (nám. Dr. Farského)
Přemysl Kšica – varhany
Jiří Pohnán – trubka
J. S. Bach, L. Zvonář, A. Dvořák

16. 8. 2022 ~ 17 hodin
Kostel Nejsvětější Trojice (Mšeno)
Ivana Michalovičová – varhany
Anna Jouzová Sommerová – housle
J. S. Bach, J. Brahms, T. A. Vitali, H. Distler

23. 8. 2022 ~ 17 hodin
Kostel Povýšení sv. Kříže (nám. B. Němcové)
Daniel Knut Pernet – varhany
Tatiana Pernetová – flétna
J. S. Bach, A. G. Ritters, Jehan Alain

Léto 20% sleva

LAST MINUTE:
14. 8. - 20. 8. 2022
20. 8. - 27. 8. 2022
v obou termínech zůstává pár volných pokojů

Podzim máme volně pouze víkendy:
7. - 9. 10. 2022
14. - 16. 10. 2022
21. - 23. 10. 2022

Podzimní prázdniny
26. - 30. 10. 2022
pouze celý objekt pro skupiny

Volný Silvestrovský pobyt
pronajímáme pouze celý objekt
pouze pro skupiny na min. 3 noci
(např. 29. 12. 2022 - 1. 1. 2023)

Pojďte s námi zažít Boží klid
FARA JÍTRAVA

Nově zrekonstruovaná fara
ležící v srdci Lužických hor vám nabízí
krásné ubytování v čisté přírodě.

Tel.: +420 732 716 992

Římskokatolická farnost Jítrava
E-mail: farnostjitrava@seznam.cz
FARA JÍTRAVA, Jítrava, čp. 98, 463 55, RYNOLTICE
www.farajitrava.cz www.facebook.com/farajitrava

BOŽÍ TĚLO V LITOMĚŘICKÉ DIECÉZI

Celostátní setkání mládeže 2022 v Hradci Králové

Sk 26,16

HRADEC KRÁLOVÉ
2022
9. 8. - 14. 8.

Požádá Sekec pro mládež ČR a AKSM z. s.

Už jste zaslechli, že toto léto proběhne **celostátní setkání mládeže**, které se koná jednou za pět let?

Zveme všechny mladé ve věku 14-26 let na setkání, které proběhne letos v **Hradci Králové od 9. do 14. 8. 2022**. Setkají se mladí lidé z celé České republiky, aby společně zažili příjemné chvíle spolu i s Bohem.

Pokud někoho takového znáš, povzbuď své přátele, známé, děti či vnoučata, aby měli možnost tuto akci s mladými také zažít. Kulturně duchovní program se bude skládat například z koncertů, mší svatých, zajímavých témat z přednášek, o kterých bude možné následně diskutovat.

Letošním motem je „**Vstaň, udělej z Tebe svědka toho, co jsi viděl!**“. Neboj se a mluv o setkání s lidmi kolem sebe, aby mohli také prožít srandu i duchovní obohacení na setkání v Hradci Králové.

Více informací na webu:

celostatnisetkanimladeze.cz

SV. ZDISLAVA Z LEMBERKA

PŘEDPLATNÉ

Diecézní časopis Zdislava

- v roce 2022 vyjde pět čísel
- cena 1 ks je 40 Kč

Časopis si můžete buď předplatit, nebo zakoupit přímo u vás ve farnosti.

Pokud nás kontaktujete, zašleme vám požadované číslo poštou.

Objednávky:

- písemně na adrese: Redakce Zdislava, Dómské náměstí 9, 412 88 Litoměřice
- e-mailem na zdislava@dltm.cz
- telefonicky na +420 734 871 023

PŘEDPLATNÉ

VÍSKA / BŘEZOVICE

LITOMĚŘICE

MOST

Beuronská kaple v Teplicích

Beuronská kaple Neposkvrněného početí Panny Marie v Teplicích je bývalá klášterní kaple kongregace milosrdných sester sv. Karla Boromejského bývalého dívčího penzionátu v Teplicích v Alejní ulici, nyní Gymnázium Teplice. Výmalba kaple byla provedena v letech 1888-1889 benediktinskými mnichy z arcidiecéze v Beuron. V roce 2014 byla původní výmalba obnovena a od roku 2015 zpřístupněna v rámci Noci kostelů. Gymnázium Teplice v ní pořádá výstavy, koncerty, přednášky a kulturní akce pro veřejnost.